

»Za štruco«

Bil sem v Kamniku na obisku pri prijatelju Pavletu. Seveda je tega že dolgo, dolgo...

Nekoč je morala mama mojega prijatelja, ki naju je oskrbovala, za ves dan z doma po opravkih. Zato sva morala iti h kosilu v gostilno. Med kosilom pa pride tja tudi tujec prodajat razno sukneno blago za moške obleke. Dvigne s svojega kupa kos blaga, bilo ga je ravno za ene hlače, ter hodi od gosta do gosta s svojo ponudbo. Od prvotne cene, tedanjih šestnajst kron, je popuščal in popuščal, a navzlic temu ni bilo nikogar v gostilni, ki bi kazal voljo, da kupi blago. Ko pride do mene, je zahteval le še štiri krone. Da se čim preje iznebim vsiljivca, mu ponudim dve kroni v prepričanju, da me bo pustil pri miru. Toda zmotil sem se. Takoj je položil blago predme in dejal: »Tu ga imate za dve kroni!«

Kar ostrmel sem. V zadregi sem mu rekel, da sploh nisem kupec. Mož pa se je raztogotil in me začel oštevati

— kar sem, priznam, tudi zaslužil — češ, če je on tak mož, da mi pusti blago za ceno, ki sem jo določil sam, bom vendar tudi jaz tak mož, da ostanem pri besedi. — Postalo me je sram, segel sem v žep in mu odštel dve kroni. — Takoj pa mi je šinila v glavo misel, da bom s tem blagom gotovo ustregel svojemu dobremu očetu, ako mu ga prinesem »za štruco« (tako smo včasih rekli darilom ali spominom s potovanja, z božje poti, s semnja in tako dalje).

Ko sem prišel domov in izročil očetu blago, je bil seveda zelo vesel tega nepričakovanega darila. Takoj naslednji dan je poklical krojača. Še isti teden so bile hlače izgotovljene prav za nedeljo. Oblekel jih je in hodil vesel in ponosen po dvorišču, s svojo priljubljeno pipo v ustih. Pa je hotela smola, da mu je bezalo za pipo padlo na tla. Sklonil se je, da bi ga pobral, pa nenadoma nekaj »reskne« na ves glas — in hlače so mu počile preko vsega sedala, a ne po šivu, marveč kar po celem... O, kaka žalost! Takoj jih je slekel in nikdar več oblekel. —

Še več tednov po tem dogodku je bilo pri naš dosti zabavljanja o slabem židovskem blagu, ki sem ga, nič hudega sluteč, prinesel dobremu očetu »za štruco«.

Na čolnu (Za spomin na počitnice)

Čoln po reki drsí,
Marko krmilo drži,
Igor pogumno vesla,
Maja v naročju ima psa.

Oj, da bi zmeraj tako
bilo na svetu lepó!
Srečni, veseli so vsi,
mladi, brez vsakih skrbi!

Drug ima drugega rad,
Pazi celo jim je brat,
ker jim je zvest in vdan
tudi sred mokrih poljan.